

Hailoh Nanzgunh

Dingh cijveihcangj gig giengiengz nyaenx gangj: “Docih daihgya! Sienghyiz dwg lwg ranz gou, cingqsik bienceiq de lij youq Cunghgoz Dezdau Gencuz Cungjunghswh, dwg gou daiq de daeuj gizneix. Sienghyiz lij caengz baenzranz a, mbouj aeu yungh cienz. Cuh duicangj, Sienghyiz lij lix seiz sim youq Nanzgunh, daihgya roengzrengz bae guhhong, doiq Sienghyiz daeuj gangj couh dwg ceiq ndei diuqniemh.”

Miz vunz sing daemq ngeixlwnh, haujlai vunz cij daih’ it baez rox gij saeh aen ranz Sienghyiz caeuq dahnuengx de.

“Caiqlingh gou doiq daengxcungq yenzgunh miz aen cingjouz ndeu.” Dingh cijveihcangj caencingz gangj: “Daxmeh geq gou、daxbuz Sienghyiz lwedap sang、miz binghsimdaeuz, de aiqndaej daeuj dieghong yawjyawj, cingj daihgya bak maenh di, camhseiz gaej dawz gij saeh Sienghyiz gangj hawj de rox, dak sou lo!”

Sing daej youh hwnj……

Caet

Aen conghgamj nyumx lwed neix dauqdaej vatdoeng lo. Dingh cijveihcangj cingq caeuq gyoengq doengzdoih guh genjcaz gatsat, yawhbwh aenhoih angqhoh haidoeng conghgamj.

Miz gyaq ci ndeu sawqmwh yiengq bakcongh hai daeuj.

Ndaw ci byaijok boux daxbuz geq ndeu, byoem hausaksak. De yaepyet couh nyinh ok le Dingh Cihliuj: “Cihcih! Cihcih a…….”

Au Dingh Cihliuj caeuq de haujlai nanz mbouj ndaej dingq daengz cungj yaemdiuh ranzmbanj sug youh doxndiep neix lo, cungj ciep hwnjbae: “Meh!” “Daxbuz!”

“Daxbuz, mwngz daeuj lo, baenzlawz mbouj gangj sing ndeu gonq?”

“Vunznanzgunh sou nyaengq a, gou roengz ci couh cam vunz sou youq gwnz goengdeih, bouxsaefouh haenx sim ndei, soengq gou daeuj lo!” Daxbuz yawj lanmbwk, “Cihcih, mwngz majhung lo, baenzsau lo! Doenghbaez raen gou le couh riu a diuq a, seizneix bienq ndaej cingzsug lo!”

Dingh Cihliuj simcingz fukcab, ngaemgyaeuj roengzdaeuj.

Daxbuz gvansim cam: “Cihcih, gvaengxda mwngz baenzlawz miz di ndaem? Daiq naet la?”

Aungeih de lujlaj gangj: “Cihcih ciuqgoq vunzbingh, ninz mbouj ndei…….”

“Lwg a, gwn di hoj wnggai. Aeu yunghsim yw ndei vunzbingh, daxmeh vunzbingh seizseiz cungj gvaqniemh a! Aungeih de, Sienghyiz ne? Sienghyiz dwg mbouj dwg youq ndaw congh nyaengq guh hong? Ndaejhoengq heuh de daeuj yawjyawj daxbuz!”

辟 路 南 昆

□ Liz Gozbuz sij Veiz Cauh hoiz

□ 黎国璞 著 韦超 译

丁指挥长极其坚强地克制着：“谢谢同志们！襄渝是我家孩子，他的正式编制还在中国铁道建筑总公司，是我把他弄来的。襄渝还没有结婚呵，不需要用钱。朱队长，襄渝生前魂系南昆，大家努力去工作，就是对襄渝最好的悼念。”

有人低声议论，很多人才首次知道襄渝和他妹妹的家庭背景。

“另外我对全体员工有一个请求。”丁指挥长恳切地说，“我的老母亲、襄渝的奶奶血压高、害心脏病，她很可能要来工地看一看，请各位守口如瓶，暂时不要把襄渝的事告诉她，拜托了！”

哭声又起……

七

这条血染的隧洞终于打通了。丁指挥长正与同事们作最后检查，准备庆典。

有辆车子突然向洞口驶来。

车里走出一位白发老太太。她几乎一眼就认出了丁枝柳：“枝枝！枝枝呵……”

丁枝柳叔侄好久没有听到这熟悉而亲切的乡音，都迎上去：“妈！”“奶奶！”

“奶奶，您来了，怎么不打一声招呼？”

“你们南昆人忙啊，我一下车就打听你们在队上，那位师傅心肠好，把我送来了！”奶奶端详孙女，“枝枝，你长大了，成人了！从前见了我就笑呵的跳呵的，现在变得老成了！”

丁枝柳感情复杂，低下了头。

丁奶奶关切地问：“枝枝，你怎么眼圈有黑晕？累坏了？”

她二叔搪塞：“枝枝照顾病人，没睡好……”

“孩子，吃点苦应该。要用心治好病，病人的妈妈在时刻惦记着呵！她二叔，襄渝呢？襄渝是不是也在洞里忙着？闲时叫他来见见奶奶！”

“哎！”丁枝柳不知所措。

“您来得不巧，襄渝他……他到北京开会去了！”指挥长也撒了谎。

“襄渝回来要给我打电话。也不怕枝枝见怪，那么多孩子，奶奶最疼他！”

丁枝柳欲哭，被奶奶戳鼻子：“不高兴啦！奶奶也疼你！哈哈哈……”

“她二叔，襄渝在开啥会？”丁奶奶仍追问。

“是……是劳模会，襄渝是劳模。”

丁奶奶一脸皱纹笑成一朵大菊花：“有出息有出息！他爷爷立过功，襄渝也当了劳模，咱们丁家大喜临门呀！哈哈哈哈哈！”

老奶奶的笑声深深刺痛丁指挥长的心，他强忍哽咽：“妈，我们还忙着，让枝枝陪你到宾馆歇歇，忙过后我们去看你！”

司机表情悲戚地：“奶奶，上车吧！”

丁奶奶的情绪依然处在极度兴奋之中：“记着告诉襄渝，下工顺路去看看奶奶！哈哈哈哈哈……”

丁枝柳不敢哭出声。

丁指挥长也继续强忍着。

丁奶奶兴高采烈地上车之后，丁指挥长突然双手掩面，急蹲下来。先是像撕布帛一样丝丝低泣，继而放声大哭，有如地裂山崩！

在车上的丁枝柳回头见状，再也无法抑制悲痛。

丁奶奶愕然，继而发木。

她触碰丁枝柳的手：“是啥事瞒住我？”

丁枝柳摇摇头，泪水迸溅。

“襄渝出事了？”丁奶奶的声音颤抖。

丁枝柳点头，又摇头，忍不住一头扑进奶奶的怀里……

在工地招待所住了几天，丁奶奶也要走了。

她强挺着身板，接过丁指挥长手中的骨灰盒，轻轻地抱在怀里：“襄渝，好孩子，咱们走，奶奶今天就送你回咱家去，回咱家去。”

“奶奶！”丁枝柳真怕她过度伤心出毛病了。

丁指挥长像对枝柳也像对送别的年轻人说：“你们就让咱妈喊吧。这是咱们家乡的风俗，白发人送黑发人的时候，都是这么一直喊，喊到家，喊到坟地。”

丁奶奶喊着。山道弯弯，回旋着她凄凉的呼唤：“孩子，跟奶奶回去……”

丁枝柳当然不相信哥哥会放心地跟奶奶回城。她最了解哥哥丁襄渝：他人在南昆，魂也在南昆。他不会离开南宁至昆明，全长898公里，两地高差2010米，国家至今一次性投资最大的铁路线。他也许正跨过清水河大桥——世界最高的百米铁路桥墩；他也许正穿过米花岭隧道——纵深9383米，中国最长的隧道；他也许到达南昌的枢纽城市——广西壮族自治区首府南宁；到达出海口防城港、北海港、钦州港；他也许还要随着远洋船队乘风破浪，从北部湾驰向遥远的海天……

(6完)

“Ndei!” Dingh Cihliuj mbouj rox baenzlawz guh.

“Mwngz ngoenzneix daeuj mbouj deng seiz, Sienghyiz de ……De bae Baekging haihoih lo!” Dingh cijveihcangj hix yaeuh gangj.

“Sienghyiz ma le aeu daj dienvah hawj gou. Hix mbouj lau Cihcih gvaiq, baenzlai lwgnyez, daxbuz ceiq gyaez de!”

Dingh Cihliuj siengj daej, deng daxbuz coeg ndaeng: “Mbouj angq la! Daxbuz hix gyaez mwngz! Hahaha……”

“Aungeih de, Sienghyiz hai gijmaz hoih?” Daxbuz laebdaeb cam.

“Dwg……Dwg hoihlauzmoz, Sienghyiz dwg lauzmoz.”

Daxbuz naj nyaeuq riu baenz duj vagut hung ndeu: “Miz ceiqheiq miz ceiqheiq! Daxgoeng de laebgoeng gvaq, Sienghyiz hix dang le lauzmoz, raeuz ranz Dingh hoengzsaeh haeuj ranz ya! Hahaha!”

Sing riu daxbuz gig laeg camz in aen sim Dingh cijveihcangj, de giengznyaenx hozndaet: “Meh, raeuz lij nyaengq, hawj Cihcih buenx mwngz daengz binhgvanj yietnaiq, nyaengq gvaq le raeuz couh bae yawj mwngz!”

Bouxhaici siengsim gangj: “Daxbuz, hwnj ci ba!”

Simcingz Dingh daxbuz lij gig angq: “Geiq ndaej naeuz hawj Sienghyiz, roengz dieghong swhnhloh daeuj yawjyawj daxbuz! Hahaha……”

Dingh Cihliuj mbouj gamj daej oksing.

Dingh cijveihcangj hix laebdaeb giengznyaenx.

Dingh daxbuz angqfwngfwng hwnj ci le, Dingh cijveihcangj sawqmwh song fwngz cw naj, gip maeuq roengzdaeuj. Sien sing daemq daej lumj sik baengz ityiengh, laebdaeb daihsing daej, lumj bya lak deih loemq.

Dingh Cihliuj youq gwnz ci nyeuxgyaeuj raen le, caiq nyaenx mbouj ndaej siengsim.

Dingh daxbuz doeksaet, gaenlaeng ngeiz lo.

De lumh fwngz Dingh Cihliuj: “Dwg gijmaz saeh muenz gou?”

Dingh Cihliuj haenq ngauz gyaeuj, caenh rox doek raemxda.

“Sienghyiz oksaeh la?” Sing Dingh daxbuz saenzdedded.

Dingh Cihliuj ngaek gyaeuj, youh ngauz gyaeuj, nyaenx mbouj ndaej couh coemj haeuj ndaw rungj daxbuz……

Youq cauhdaisoj dieghong youq le geij ngoenz, Dingh daxbuz hix yaek baema lo.

De haenqrengz cengj ndangdaej, daj ndaw fwngz Dingh cijveihcangj ciep gvaq habdaeuhndok, unqnemnem umj youq ndaw rungj: “Sienghyiz, lwg ndei, raeuz baema, daxbuz ngoenzneix couh daiq mwngz ma ranz raeuz, baema ranz raeuz.”

“Daxbuz!” Dingh Cihliuj caen lau de daiq siengsim ok gijmaz saeh daej dem.

Dingh cijveihcangj lumj doiq Cihliuj hix lumj doiq bouxcoz soengq haenx naeuz: “Sou couh hawj daxmeh swenj ba. Neix dwg fungsug ranzmbanj raeuz, vunz byoemhau soengq vunz byoemndaem seiz, cungj dwg baenzneix itcig swenj, swenj daengz ranz, swenj daengz moh.”

Dingh daxbuz swenj dwk. Lohbya gungj-ngaungau, gvaengxgvax sing heuh siliengz de: “Lwg a, gaen daxbuz ma ranz…….”

Dingh Cihliuj dangyienz mbouj saenq daeggo couh baenzneix cuengqsim gaen daxbuz ma ranz. De ceiq rox daeggo Dingh Sienghyiz: Vunz youq Nanzgunh, hoenz hix youq Nanzgunh. De liz mbouj ndaej gij sienqdietloh Nanzningz daengz Gun- mingz, raez 898 goengleix, song dieg sang doxca 2010 mij, daengz seizneix guekgya baez ndeu douzcienz ceiq lai haenx. De lauheiq cingq hamj gvaq diuzgiuz Dahcinghsuij——Giuzdoen dietloh bak mij seiqgyaiq ceiq sang; de lauheiq cingq byaij gvaq deihgoengq Mijvahlingj——Laeg vang 9383 mij, deihgoengq ceiq raez Cungguek; de lauheiq daengz Nanzgunh cotsim hawsingz——Gvangjsih Bouxcuengh Swcigih soufuj Nanzningz; daengz bakokhaij Fangzcwngzgangj、Bwzhaijgangj、Ginh- couhgangj; de lauheiq lij aeu gaenriengz doihruz swhn rumz buq langh, daj Bwzbuvanh haicoh aen haij gyae’gyanggyang……

(6 sat)